

Kádár János elvtárs rádióbeszéde

Népi demokratikus rendszerünk és nemzeti függetlenségünk egymástól el nem választható

(Folytatás az 1. oldalról)

Külön kell szólnom arról a fontos kérdéssel, amely ma a legszélesebb tömegeket foglalkoztatja hazánkban. Arról az alapvető kérdéssel, amely engem és néhány társamat, a Nagy Imre kormány volt minisztereit arra a döntő elhatározásra bírta, hogy kilépve abból a kormányból, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány megalakítását kezdeményezem.

Népi demokratikus rendszerünk és nemzeti függetlenségünk ma egymástól el nem választható kérdéssé válik, mondom el nézetemet. Hozzáfűzve, hogy tapasztalatom szerint e kérdéssel vallott nézetemet ma már az öntudatos dolgozók tömegei is teljes mértékben osztják és magukénak vallják. Már a múlt hét közepén világossá vált, hogy a bekövetkezett súlyos helyzetből csak

kétféle kivezető út van. Az egyik: tovább járva a Nagy Imre kormány összeomlásra vezető útját, előtérbe állítva a szovjet csapatok kivonásának kérdését és annak nyomán tehetetlenül szemléljük, hogy az ellenforradalmi fehérterror lemezárólja előbb Budapesten, majd vidéken a kommunista, munkások, parasztek és értelmiségiek aktív tömegét, azután a kommunista rokoncsenzvezetőket, majd valamennyi demokratikus hazafit.

Azán félredobja az ellenforradalom Nagy Imrét és minden más demokratikus összefogásra alapozott kormányt, hogy tiszta ellenforradalmi kormányt hozzon létre. Ez az ellenforradalmi kormány azután megsemmisítve a népi hatalom utolsó maradványait is, visszaadva mindent, gyárakat, bányákat, bankokat, a földet a régi tulajdonosainak, visszaülte a nép nyakára a

tőjegyzőket, az arisztokratákat és csendőroket, visszaállítja hazánkban a kapitalista-földes úri rendszert. Végül pedig a nép erejének szétzúzása után eladja hazánk függetlenségét a gyarmattartó imperialistáknak. Ez volt az egyik lehetséges út.

A másik út. Minden erővel — a szovjet csapatok segítségét is igénybe véve — gátat vetni az ellenforradalmi bandáknak, megvédeni munkásosztályunkat, parasztságot, egész népünket, népi demokratikus rendszerünket, szocialista vívmányainkat és jövőnkét a megsemmisítéstől, helyreállítani törvényes és alkotmányos rendünket, a békés normális életet, a jogrendet és hozzálatni égető és fontos kérdések megoldásához, a sokak begyógyításához, új és szebb életünk kiépítéséhez.

A rend helyreállta után tárgyalunk a szovjet csapatok kivonásáról

A megoldandó kérdések között szerepel, hogy a rend helyreállítása után leüljünk tárgyalni a varsói szerződést aláíró országok kormányaival, a szovjet csapatok Magyarország területéről való kivonásáról. A szocialista, Népi Demokratikus Magyarországnak, a népi hatalom megvédése, a nemzeti függetlenség és szuverenitás teljes biztosítása csak így módon lehetséges. A súlyos helyzetből csak ezt az egyetlen kivezető utat írja elő köztársaságunk az ország és a nép érdeke. Mi ezt az utat választottuk. Nyíltan meg kell mondanunk azt is, hogy aki ma azt a nézetet vallja, hogy előbb vonják ki az országból a szovjet csapatokat, az akár

akarja ezt, akár nem, az ellenforradalom, az imperialista járom és a nemzeti függetlenség elvesztése mellett adja le szavazatát. Ma igazán csak az áll a népi hatalom mellett, aki meggyőződéssel vallja, hogy minden erővel és lehetséges segítséggel — a szovjet csapatok segítségét is igénybe véve — zúzzuk szét az ellenforradalmat, erősítsük meg népköztársaságunkat, azután üljünk le, tárgyaljunk meg a szovjet csapatok Magyarország területéről való kivonásának kérdéséről.

Ezek az alapvető kérdéseken kívül van még néhány fontos politikai kérdés, amelyek népünket ma különösen foglalkoztatják.

Nem tudjuk másképp jövő feladataink megoldását elképzelni, mint úgy, hogy a legkülönbözőbb pártálláspontra és világnézetre lévő emberek részt és felelősséget kapnak és vállalnak az ország ügyeinek vitelében minden fokon. A legszélesebb demokratikus nemzeti összefogás, az igazi népfőpolitika alapján állunk s ennek megfelelően a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány a szó legtisztább értelmében vett nemzeti egységfront kormány s az is marad.

Népköztársaságunkban a közügyek intézésében helyet és szerepet kapnak mindazok, akik a rendszer alapján állnak, de ki kell rekeszteni azonban mindazokat, akik a népi demokratikus rendszerünkkel szemben ellenséges érzésekkel viselkednek. A társadalmi munka széles területén pedig együtt kívánunk dolgozni mindazokkal a hazafiakkal, akik készek népünk legalapvetőbb közös ügyét, a béke ügyét velünk együtt védelmezni. Vannak emberek, akiket a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány megalakulása után kétség fogott el, hogy nem akarják-e egyesek ismét visszahozni a régi bürokratikus párt- és államvezetési módszereket. Személyes tapasztalatom alapján állíthatom, hogy Magyarországon ma nincs egyetlen ember sem vezető párt vagy állami posztján, aki a régi hibás politikát vagy vezetési módszereket vissza kívánna állítani. De még ha akadna is olyan ember, aki a régi módszereket vissza akarná állítani, olyan ember már nincs, aki képes is volna rá. Mert a tömegek nem akarják a régi hibákat viszonlatni s kérelmetlenül elsöpörnék helyéről azt a vezetőket, aki ilyesmire vállalkoznék.

A nemzeti érzésről, haladó hagyományainkról, a népfrontról és a nemzeti egységről

Elsősorban a megbántott nemzeti érzéssel kapcsolatos kérdésekre gondolok. A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány azon a nézetben van, hogy címerünk a Kossuth címer, honvédeink egyenruhájának feljelen meg a magyar hagyományoknak, és március 15-e ismét a magyar szabadságharc pirosbetűs ünnepe legyen.

A kormány két nappal ezelőtt rendeletet adott ki, hogy a kötelező idegen nyelvet az iskolákban a tanuló szabadon, maga választhassa meg. Szintén hagyományainkhoz híven vissza kell állítani iskoláinkban az osztályozás nálunk rég megszokott módját, hogy a legjobb az 1-es osztályzat,

s ne az ötös legyen. Meg kell mondanom azt is, hogy azokra a torz, szolgáló és talpnyaló intézkedésekre, amelyekkel Rákosiék népünk nemzeti érzését súlyosan megbántották, s amelyekkel most nekünk kellekedés nélkül helyre kell hoznunk, nem a Szovjetunióknak, vagy a szovjet népeknek volt szüksége, hanem azoknak a hízelgőknek, akik saját népük től elszakadva a szolgáló másállással akarták magukat igazolni s hazánkban a szovjet barátságot a maguk számára monopolizálni.

Sokat foglalkoztatja ma a közvélemény egyrészt a különböző pártok kérdése is. E kérdéssel kapcsolatban a következőket mondhatom.

Osszevonnak minisztériumokat, felszámolják az ÁVH-t

A vezetés elfőlkétségére, a régi hibák leküzdésében két példát akarok megemlíteni. A Magyar Szocialista Munkáspárti Intézőbizottsága szombati ülésén határozatot hozott több tucat olyan ember ügyében, aki a Rákosi-klika politikáját képviselte a párt, társadalmi és állami élet vezető posztjain. Ezeket a volt párt- és állami vezetőket arra köteleztük, térjenek vissza eredeti foglalkozásukhoz és dolgozzanak úgy, mint az állam amely más polgára a ter-

melésben, az építőmunkában. Az állami vezetés bürokratikus s a néptől elszakadt módszereinek felszámolása érdekében a kormány elvi határozatot hozott, a minisztériumok és más állami főhatóságok összevonására, számuk csökkentésére, ideértve a volt államvédelmi hatóság felszámolását elrendelő belügyminiszeri végrehajtási utasítást is, mely már meg is jelent.

El vagyunk tökélyre a múlt hibáinak gyökeres felszámolására. Nem vezet közüllünk

senkit a bosszúállás útjára. És azt nem tűrjük meg semmiféle helyi szervnél, beosztottnál sem. Ellenkezőleg. Tudatában vagyunk annak, hogy dolgozó népünk, elsősorban a munkásosztály és a vele szövetséges parasztság hatalmát bírva lehet csak vezetni és kormányozni hazánkat. Ez kötelességünkkel teszi, hogy a dolgozók minden jogos kívánságát megvesszáljuk s közülük mindazt, amely a közérdek károsodása nélkül megoldható, megoldjuk.

Emelik a munkabérek, megszűnik a gyermektelenségi adó, lakáshoz jutnak a hajléktalanok

Tudjuk, hogy az országban rengeteg megoldásra váró kérdés van, de ezeket nem lehet egyik napról a másikra rendezni. Ezért elhatároztuk, hogy ha egy kérdés megoldásához nincs meg a szükséges erő és lehetőség, azt nyíltan és kérteljesen megmondjuk. Felfogásunk szerint ugyan is nem azért vagyunk felelős posztban ilyen nehéz időkben, hogy szótartó mondjunk, hanem azért, hogy igazat mondjunk s a nép érdekében cselekedjünk. A kormány november 10-i ülésén elhatározta, hogy legkésőbb 1957 január 1-i végrehajtási határidővel a munkabérelapot fel kell emelni 10 százalékkal, mégpedig úgy, hogy az 1200 forintnál kevesebbet kereső munkások bérért 15 százalékkal, az 1200—1500 forint közötti keresetű mun-

kások bérért 8—10 százalékkal fel kell emelni.

Ugyanezen az ülésen elhatároztuk, hogy a gyermektelenségi adót eltöröljük. Megerősítette a kormány a dolgozó parasztságot sújtó beszolgáltatási rendszer eltörléséről hozott korábbi határozatot is. Ezek a rendszabályokon túl ma tovább nem mehetünk. Ellenkező esetben az 1945—46-os évhez hasonlóan pénzügyi, infláció kezdődne hazánkban. Ez pedig nem a dolgozók javát szolgálná, hanem csak szenvedéseit fokozná. A kormány határozatot hozott arra is, hogy a harcok következtében hajléktalanná vált károsultak lakáskérdésének mielőbbi megoldása érdekében az özszevonás révén felszabaduló egyes minisztériumi épületeket lakás céljaira kell átadni.

Ugyancsak örömmel fogadta a kormány a Magyar Szocialista Munkáspárti Intézőbizottságának azt a bejelentését, hogy a korábban irodáknak használt épületeket a kormányzati rendeltetésére bocsátja azzal, hogy belőlük a dolgozók lakásigényeit segítsék kielégíteni. A kormány látja a rendkívül felgyülemlett és égető kérdéseket. De a tenivalókat nem lehet felülről, varázsszavakkal megoldani, csak az egész nép összefogói erejével és munkájával.

Segítsen a feladatok megoldásában munkás, bányász, vasutas, parasztember éppen úgy mint a szellemi életünknek azok a képviselői, — írók, újságírók, művészek, tudósok és diákok — akik a múlt hibáinak feltárában olyan jelentős szerepet játszottak.

A rablók és gyújtogatók megfékezését segítse dolgozó népünk!

A rablás és gyújtogatás felszámolása, a még mindig fegyverekkel kóborló lefegyverzés, a börtönökből kiszabadult bűnözők összeszedése, a lakosság életének és vagyonának védelme, a törvényes rend, a normális élet, a munka feltételeinek teljes helyreállítása ma már nem annyira katonai, mint inkább karhatalmi és rendészeti feladat. Ennek a gyors befejezéséhez azonban a lakosság önvédelmi segítsége is szükséges. A házak lakói a sok helyen már

alkalmazott öntevékenységgel óvják meg saját házukat, életüket és vagyonukat! Ne engedjenek házaikba fegyverrel kóborló idegeneket! Ezeket az elemeket éppen úgy, mint az utcán összeszedett fegyvereket adják át a legközelebbi magyar karhatalmi rendőr, vagy szovjet katonai alakulatoknak. Honfitársaim, dolgozó testvéreim! Igen súlyos napok vannak mögöttünk és sok nehéz feladat megoldásra vár még mindannyiunkra. De ezek nem leküzdhetetlen nehézsé-

gek és nem megoldhatatlan feladatok. Ha a nép legöntudatosabb női és férfiai példamutatóan talpra állnak, kezükbe veszik néphatalmunk védelmének és megerősítésének ügyét, mindnyájan egy akaratú munkához látunk, eddigi szocialista vívmányainkra támaszkodva, kilábalunk a bajokból s a múlt káros árnyai után tiszta, boldabb és barátságosabb élet napja virrad népünkre.

Segítséget kapunk mindenfelől

Örvendek és biztató jelenség az is, hogy harcunkban nem vagyunk magunkra hagyva. A testvéri szocialista országokban éppen úgy, mint a kapitalista országokban, milliók figyelik aggódva, hogy leküzdjük-e az ellenforradalmi hidrát. Hiszem, hogy igen, s tudom, már a nehezén túl vagyunk. A szocializmus hívei, valamint azok a nem szocialista, de az igazság és haladás ügyét őszintén szolgáló igaz emberbarátok, akik népünk javát akarják és nem a reakció felül-

kerelkedését, nemcsak rokonszenvvel néznek felénk az egész világban, hanem kinyújtották kezüket is. Értékes támogatást jelentenek számunkra a nyugati országokból a Vöröskereszt útján hazánkba eljuttatott adományok is. Felhívásunkra a testvéri országok egész sora válaszolt máris jelentős segítséggel. Az albán, a bolgár, a csehszlovák, a kínai, a lengyel, a mongol, a német, a román és a szovjet szocialista országok kormányai jelentős segítség nyújtását határozták el és indították út-

nak hazánk felé. Munkások, parasztek, értelmiségiek, honfitársaim! Országunk és népünk nem egyszer volt már a mai hasonló súlyos helyzetben. Ezekben a nehézségekben népünk összefogott erejével, lelkesedéssel, forr hazaszeretettel még mindig úrrá lett. A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány rendületlenül bízik népünk alkotóerejében s bizton hiszi, hogy sikeresen leküzdjük mai nehézségeinket is és győzelemre visszük a dolgozó nép ügyét.

Megnyugtató Komló város közellátása

A mai nappal a kőkönyösi iparcikk bolt kivételével, valamennyi üzlet megkezdte az árusítást. Átmeneti időre a nyitvatartási időt úgy szabályoztuk, hogy a boltok dolgozó időben az autóbusz és vonatközeledésnek megfelelően haza tudjanak menni. Nagyon sok bolt délután 4 óra helyett 2 órakor zár, és az este 10-ig nyitvatartó boltok is, átmenetileg este 6 órakor zárnak.

A város élelmiszerellátása főbb alapvető cikkekkel biztosítva van. Így például a kenyérgyárnak állandóan 10 napos lisztkészlete van. Biztosítva van a lakosság finomított ételanyagjainak ellátása is. Azonban, hogy október 23-ától egy vásárlási kezddött, amelyre indok nem volt, a lisztellátásunk továbbra is biztosítva van. Az elmúlt héten szombaton, hétfőn és ma naponta kapunk egy-egy vagon finomlisztet. Ez a normális fogyasztást figyelembe véve, a lakosság egy hónapi szükségletét fedezi. Megfelelő a város tejellátása is, csupán annyi az eltérés, hogy vannak boltok, amelyek a déli órákban kapják meg a tejet. Ez szállítási nehézségekből adódik. Jó a város hús, és húskészítmény

ellátása is. Az elmúlt héten a pécsi vágóhid vállalat 91 mázsa húst és hentesárut szállított. Ezen a héten is, az igényeknek megfelelően tudunk húst biztosítani. Nincs fennakadás, cukor és konyhasó is sem. Bolti és központi raktárkészletünk ezen két cikkből a normális fogyasztást figyelembe véve 2 hónapra elegendő. A raktárban lévő 230 mázsa rizst, 16 forintos fogyasztói áron, ma kezdjük boltjainkba kiszállítani. A boltok felé olyan utasítást adtunk, hogy egy vevő, csak 2 kg-ot kaphat. Egyéb korlátozást nem vezettünk be. Nem igaz az a rémhír, hogy a rizs petroléummos. A rizs szemét és szagmentes, a szabvány minőségnek megfelelő. A zöldség-ellátásunk nem jó. Burgonyából a tároló helyeken lévő mennyiséget kiszállítottuk, mivel október 23-ától áru utánpótlás nem volt. A mai napon már kaptunk egy vagon burgonyát, és gépkocsikat is küldtünk gyümölcs, valamint egyéb zöldség beszállítására. A burgonya és zöldségáru ellátásunk csak akkor lesz kifogástalan, ha azt a vasúti és gépközlekedés lehetővé teszi.

Tojásból november másodikán szállítottunk ki boltjainkba 110 ezer darabot, újabb mennyiség beszerzésére ugyan, csak a vidéki felvásárlás megindulása után lesz mód.

November 10-én és 11-én ruházati boltjaink is kaptak árut. Kész ruhákat, cipőket, kötöttáru és alsó ruházati cikkeket szállítottunk. Nagymennyiségű áru van még a pécsi nagykereskedelmi vállalatoknál, melyeket a napokban fogunk komlói boltjainkba kiszállítani.

Mindent egybevéve, biztosak vagyunk abban, hogy Komló közellátásában sem most, sem a jövőben fennakadás nem lesz. Természetes akadnak még hiánycikkek, de ezek beszerzése folyamatban van és minden reményünk megvan arra, hogy ezen hiánycikkeket is pótolni tudjuk boltjainkban.

ÚJ KOMLÓ a Magyar Szocialista Munkáspárti Komló Városi Intéző Bizottsága és a Városi Tanács lapja. Szerkesztő a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: A Magyar Szocialista Munkáspárti Komló Intéző Bizottsága.

Pécsi Szikra nyomda Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 23-21. Nyomdaiért feljeli Melléklet